
Převracení Boží milosti v chlípnost

By David Wilkerson

August 27, 2001 Ve svém dopise církvi uvádí Juda strašlivé varování: „Posváceným v Bohu Otci, a Kristu Ježíši zachovaným a k němu povoláným ... musil jsem psáti, vás napomínaje, abyste statečně bojovali o víru, kteráž jest jednou dána svatým. Nebo jsou podešli některé lidi bezbožní ... kteřížto milost Boha našeho přenášejí v chlípnost, a toho, kterýž jest sám Hospodin, Boha a Pána našeho Jezukrista zapírají“ (Juda 1–4).

Juda nás předem upozorňuje, že falešní pastýři budou krást v Božím domě s jediným záměrem v mysli: převrátit Pánovu milost ve chlípnost. říká: „Satan posílá jistou falešnou doktrínu, aby infiltroval církev. A přijde skrze kazatele, učitele a evangelisty. Ti vezmou Boží milost a listivě ji překrutí, zmanipulují, zpracují, dokud nakonec nevyprodukuje v Božích lidech chlípnost.“

Abychom mohli plně pochopit Judovo varování, potřebujeme porozumět významu chlípnosti. Tento termín zahrnuje každý myslitelný druh hříchu. Doslovně chlípnost znamená „nemít morální kázeň, nebrat ohled na uznávané morální standardy.“ Slovo pochází z latinského „lascivia,“ které znamená uvolňnou, kontrole se vymykající vášně a chtíč. Označuje bezuzdnost, oplzlost, nezákonnost, bezpráví, zapuzení všech zábran.

Ježíš nazval chlípnost hříchem srdce: „to, což pochází z člověka, to poskvňuje člověka. Nebo z vnitřku z srdce lidského zlá myšlení pocházejí, cizoložstva, smilstva, vraždy, krádeže, lakomství, nešlechetnosti, lest, nestydatost, oko zlé, rouhání, pýcha, bláznovství“ (Marek 7:20–22).

Podobně jako Juda, i apoštol Pavel se zaměřil na chlípnost, kterou viděl v Božím domě. „Nebo se bojím, abych snad přijda k vám, nenalezl vás takových, jakýchž bych nechtěl ... plakal bych mnohých z těch, kteříž jsou prve hřešili, a nečinili pokání z nečistoty, a z smilstva, a z nestydatosti, kterouž páchali“ (2. Korintským 12:20–21).

V té samé pasáži nazývá Pavel Korintské svými „drahými milovanými.“ Opravdu, tito lidé byli Pavlovými dětmi v Pánu. A Bůh jim neuvěřitelně žehnal. Byli napomínáni samotným Pavlem, Timoteem, Titem a dalšími zbožnými služebníky. A Pavel jim připomínal: „Mluvíme, a to všechno, nejmilejší, k vašemu vzdělání“ (12:19).

Když čteme Pavlovy dva dopisy této církvi, vidíme, že jim přinášel neuvěřitelně mocné vyučování. Psal o vzkříšení, příchodu Pána, Kristově soudné stoli, smrti hříchu, spravedlnosti skrze víru, o nebi a pekle. Pavel tyto lidi věrně varoval, přemlouval je, vedl s nimi přímě. Bez pochyby nebylo žádné jiné tělo v jejich pastorování s takovou láskou, nebyla mu předkládána tak usvědčující pravda a nebylo tak vzděláváno evangeliem milosti.

Navíc byli Korintští požehnáni mimo Pavlovo učení. Zažívali mezi sebou mocná hnutí a jednání Ducha svatého. A byli vybaveni mnoha duchovními dary, včetně uzdravení, prorockví, jazyk, výklad, božských zjevení. Tato církev byla pulsujícím, mohutným, prorockým, zapáleným tělem.

Přesto, je neuvěřitelné, že množství těch samých požehnaných v jejich dále žilo v nemravnosti. Pavel „mnohé“ z nich obviňoval z chlípnosti (12:21). Napsal: „Toto již po třetí jdu k vám ... předpovídal jsem, a předpovídám po druhé jako přítomný, a nepřítomný nyní píši vám, kteříž prve hřešili, i jiným všechněm, že přijdu—li opět znovu, neodpustím ... Protož toto nepřítomný jsa, píši, abych snad potom přítomen jsa, nemusil býti přísny, podle moci, kterouž mi dal Pán k vzdělání, a ne k zkáze“ (13:1–2,10).

Pavel mluvil bez obalu. Říkal: „Již dvakrát jsem vás napomínal za hříchů ve vašem sboru. Všichni jste byli vyučováni zbožným, usvědčujícím kázáním. Všichni se podílejte na Božím daru milosti. A přesto někteří z vás úmyslně tuto milost překroutili tím, že dál žijí v nečistotě, nemravnosti. Připomínám vám, že má výmluvnost je ke vzdělání, ne ke zkáze. Jsem povolán, abych vás vybudoval ve vzácné víře. Ale až se k vám opět vrátím, nebudu mít žádnou jinou volbu než jednat s vámi tvrdě. Neušetřím nikoho, kdo si stále ještě bude hovořit v hříchu.“

Ptám se vás: jak si mohli tito hojně požehnaní lidé zvolit, že zůstanou v tak odporně ničném stavu? Očekáváme, že svět bude chlípný, že se bude svobodně oddávat svým žádostem, ale ne Boží lidé. Avšak zjevně se tento hřích v Božím domě hojně rozšířil.

Můžeme si položit tuto otázku ohledně dnešní církve. Každou neděli se ti, kteří o sobě prohlašují, že jsou křesťané, shromažďují v Božím domě, aby uctívali, slyšeli jeho Slovo a těšili se ze společenství. Přesto mnozí z těchto samých lidí vedou životy plné chřívce. Smilní, udržují milostné plotky, živí svou závislost na pornografii. Řekni mi, jak může osvícený věřící pokračovat v provozování takových věcí?

Zprvu uvažuj o proroctví ve Zjevení 12. Bylo nám řečeno, že rozzuřený ďábel podnikne invazi na zemi, aby sváděl Boží lid: „Bůda těm, jenž pobyvají na zemi a na moři; nebo ďábel sestoupil k vám, máje hřív veliký, věda, že krátký čas má. A když uzřel drak, že jest svržen na zem, honil ženu tu, kteráž porodila toho pacholíka. Ale dána jsou ženě dvě křídla orlice veliké, aby letěla od tváře hada na poušť, na místo své, kdež by ji živili do času a času, a do přechá času. I vypustil had z úst svých po ženě vodu jako řeku, aby ji řeka zachvátila“ (Zjevení 12:12–15).

Tato pasáž popisuje Satanův útok na církve v posledních dnech. Ďábel vychrlí povodeň špíny tak nesmírnou a mocnou, že odnese i mnoho z Božích vyvolených. Pavel řekl Korintským, že toto se již mezi nimi děje, že mnozí již byli smeteni Satanovou povodní chlípnosti.

Věřím, že právě teď se chlípnost stala epidemií v církvi. Od pobřeží k pobřeží jsou miliony lidí zapleteni v erotické špíně. I na vrcholcích Kentucky, na farmách v Iowa a na rančích v Idaho, krmí lidé každého věku své duše oplzlostmi. Je to propojeno přímo do jejich domovů přes satelit. Tato povodeň špíny je tak zvrhlá, že si v ní libují i starší babičky a dědečkové.

Prorokoval jsem tento fenomén ve své knize Vidění v roce 1974. Bylo to předtím, než byl vymyšlen VCR, v době, kdy se v TV nemohlo ani použít slovo sex. Napsal jsem:

Jak to Satan zařídí, aby dráždil a obelhával Boží vyvolený lid? Domnívám se, že jeho cílem bude svádět lidstvo tím, že se pokusí dosáhnout skutečného morálního úpadku. Otevře brány pekla a pokusí se zaplavit svět záplavou erotické špíny a smyslnosti. Tento morální úpadek země přesáhne vše, co si lidé sami vůbec mohou vymyslet. Již nyní táhne démonický duch rozkoše mnoha národy a přináší s sebou nahotu, zvrácenost a záplavu špíny.

Tento svět bude vystaven velkému bahnu v takové síle, že bude dráždit i ducha a duši většiny dnes žijících oddaných křesťanů. Bible říká, že Lotova duše byla znepokojována dnem i nocí věcmi, které viděl v Sodomě. Křesťané našich časů budou už brzo vystaveni tak mocné pšobící špíně a takové smyslnosti, že bude nutné, aby se pevně drželi Boha, budou-li chtít odolat. Všichni ti, kteří si budou chtít počínat neutrálně, neobstojí. Všichni ti, kteří se neuchýlí do Boží záchranné archy, budou smeteni povodní špíny.

Do tohoto morálního úpadku země budou zataženy velké televizní společnosti. Předpovídám, že se už

brzy objeví v televizi scény „nahoře bez“. Bude to veliký hit těch, kteří se pokoušejí stále liberalizovat média. A až se pak utiší rozčilení nad touto novou metodou „nahoře bez“, bude následovat úplná nahota. Nejprve s tím začnou velmi decentně, ale když s tím mnoho umělců ve chvalozpěvu bude souhlasit, že „průlom“ je výdobytkem pro svobodu masových médií, nebude již více žádné překážky a vše bude možné. Dokonce i určití duchovní budou nacházet dobrou zdůvodnění pro scény nahoty v televizi a budou se to pokoušet vysvětlovat jako zdravý vývoj. Bude podniknuto jen velmi málo k opatrnému zastavení těchto věcí. Bude překvapivě málo duchovních a přesvědčených křesťanů, kteří se proti tomu vysloví, spíše to budou lidé v politice a z kruhů samotného filmu a televize.

Nechte se varovat! V nepříliš vzdáleném čase budou v kabelové televizi po přínoci ukazovány nejzlomyslnější pornografické filmy. Už nyní je kabelová televize nejoblíbenějším cílem prodávačů pornofilmů. Již nyní jsou ukazovány pornofilmy v některých velkých městech USA, Kanady a Evropy. Tyto filmy přicházejí přímo od producentů porno ze Švédska, Dánska a USA. Tyto hanebné filmy ukazují plnou nahotu, sexuální vztah, homosexualitu, sexuální ohavnosti se zvířaty a sadismus.

Mnozí lidé za to vydají velké peníze, aby obdrželi tyto erotické filmy kabelem přímo do svých bytů ... bude to vysíláno skrze elektronické připojení rovnou do jejich domovů. A naše domovy se budou nazývat paláci zábavy.

Napsal jsem to před 27 lety. Nejen že se každý kousíček z toho již uskutečnil, nyní se nekontrolovatelně valí do církve.

Přesto si většina křesťanů, kteří čtou toto poselství, myslí, že to pro ně neplatí. Diví se: „Proč píšete takové poselství služebníkům, kteří si nikdy nelibovali v žádné chlípnosti? Potřebujeme být vybudováni a vzděláváni.“

Dovolte, abych vysvětlil, proč píši toto varování zbožným, oddaným věřícím:

Toto není varování pro ty, kdo se plíží do porno divadel nebo si přejí odporné videokazety. Nepíši toto poselství pro křesťany, kteří si libují ve špínu, a už prostřednictvím TV, video nebo Internetu. Spíše je mým cílem, abych prozkoumal, jakému evangelium věříš. To zahrnuje tvou představu milosti. Chci, aby sis prověřil, zda do svého srdce nepustíš jakýkoliv kvas falešné doktríny o významu Boží milosti. Konečně, tohle může být otázka života nebo smrti.

Víš, ďábel možná není odhodlaný chytit tě na špínu. Možná ví, že tě nemůže nikdy pokoušet hnusným smyslným hříchem. Nicméně, jestliže může překrotit tvé pojetí milosti — jestliže ti může namluvit, že vidíš milost jako omluvu pro slabost — pak tě může začít stahovat do otroctví. Brzy budeš dít v čí, které sis nikdy nemohl vůbec představit. A co je ještě horší, oklame tě lží, že je pro tebe dobré, abys holdoval své žádosti.

Z tohoto důvodu nechodí Juda okolo horké kaše. Říká nám okamžitě, proč jsou mnozí v Božím domě unášeni pryč ďáblou záplavou chlípnosti: „Nebo jsou podešli některé lidé bezbožní, prve již dávno poznamenání k tomu odsouzení; kteřížto milost Boha našeho přenášejí v chlípnost, a toho, kterýž jest sám Hospodin, Boha a Pána našeho Jezukrista zapírají“ (Juda 4). V tomto jediném verši odkrývá Juda celý Satanův plán k oklamání Božích vyvolených. Ďábel bude do církve přivádět služebníky všeho druhu, aby překrotit evangelium milosti.

Přesto, když budeš mít opravdové biblické porozumění milosti, nepřítel tě nemůže oklamat. Nikdy se

mu nepodaří svést tě ke chlípnosti. Takže, jaká je opravdová biblická milost?

Skutečná biblická milost je zplnomocnění Duchem svatým k žití zbožného života a zřeknutí se bezbožnosti. „Zjevila se jest zajisté ta milost Boží spasitelná všem lidem, Vyučující nás, abychom odvrátíme se od bezbožnosti a svetských žádostí, střízliví, a spravedliví, a zbožní živi byli na tomto světě, očekávající té blahoslavené naděje a příští slávy velikého Boha a Spasitele našeho Jezukrista“ (Titus 2:11–13).

Tato pasáž odhaluje dva charakteristické rysy, které biblická milost vždy produkuje v životě věřícího. 1. Tušení a očekávání příchodu Pána a 2. Boží bázeň a svatou úctu k Pánu. Tato dvě ovoce díla milosti jsou neoddelitelná. My prostě nemůžeme mít jednu bez druhé.

Autor Židům na nás naléhá: „Mějte milost, skrze kteroužto služme libě Bohu, s vážností a uctivitostí“ (Židům 12:28). Tento verš svazuje milost přímo s uctivitostí. Krátce, úcta je představa Boha, která zahrnuje bázeň, respekt a střízlivost, rozvážnost.

Apoštol Petr spojuje také milost se střízlivou úctou: „Protož přepášíce bedra myslí vaší, a střízliví jsouce, dokonale doufejte v té milosti, kteráž vám dána bude při zjevení Ježíše Krista“ (1. Petr 1:13). Petr nás nevyzývá, abychom protáhli obličej nebo chodili neradostně kolem dokola. Naopak mluví o úctě, která produkuje opravdovou radost v srdci. V podstatě říká: „Máš-li zjevení Ježíšovy milosti — Jeho lásky, svatosti a krásy — vyprodukuje to v tobě bázeň a úctu.“

Nuže, když Juda říká, že bezbožní muži budou infiltrovat do církve, jeho slovo pro bezbožné znamená „muži bez úcty.“ Jinými slovy tyto učitelé přinesou do Božího domu lehkost a frivolnost. Pokusí se zkeslit a přehodit veškerou úctu k záležitostem Pána.

Jeremiáš o těchto bezbožných mužích prorokoval: „Aj já, dí Hospodin, proti těm, kteříž prorokují sny lživé, a vypravujíce je, svodí lid mnozí lžmi svými a žvavostí svou“ (Jeremiáš 23:32). Slovo lehkost (žvavost) v tomto verši znamená jalovost nebo frivolnost. Jeremiáš říká: „Tito falešní učitelé se vysmívají věcem, které mají být ctěné a respektované, na které máme hledět s bázní. Posmívají se střízlivosti, která přichází z pravého uctívání Pána.“

Jaký je problém v záměru, když přinášší ducha lehkomyšlnosti? Chce, aby sis uvědomil, že to Pán nemyslí tak vážně s hříchem. Satan chce, aby sis myslel, že v Bohu není vůbec žádný hněv, že vše překryje spravedlivým soudem. Tak někdy uslyšíš, jak nepřítel šeptá: „Netrap se, neužirej se kvůli svému chříčci. Je tu hojná milost a odpuštění v Pánu.“

Pavel říká, že všichni tyto bezbožní služebníci „pravdu Boží v nepravosti zadržují“ (Římanům 1:18). Jinými slovy oni znali pravdu a okusili ji. Byli skrze ni vzděláváni a napomínáni. „Nebo což poznáno býti může o Bohu, známé jest jim učiněno, Bůh zajisté zjevil jim“ (1:19). Navzdory tomu, že byli požehnáni Boží pravdou, odvrátili se od ní. Odmítli se vzdát svých chlípných cest a místo toho vydali sami sebe napospas svým chříčcům. Na oplátku je Bůh vydal plně klamu jejich hříchu.

Když Juda mluví o „převracení milosti našeho Boha ve chlípnost“ (Juda 4), slovo převracet tu znamená pozmenit, něco přidat. Vychází to z kořene slova znamenající pokřivit pravdu, to je srazit pravdu na zem a učinit ji nějakým pasivním. Krátce, Boží milost byla kdysi nějakým naplňujícím v životech těchto bezbožných mužů. Ale protože se nevzdali svého hříchu, srazili pravdu na zem a pošlapali ji, odstranili všechny její význam a moc. Jak plakal Izaiáš: „Klesla na ulici pravda ... zhylnula pravda“ (Izaiáš 59:14–15).

Vidím, že s Boží pravdou je dnes v církvi takto manipulováno. Nedávno jsem viděl videokazetu ze seeker—friendly církve, která pořádala „Večer Davida Lettermana.“ Pastor uvedl deset nejvyšších důvodů, proč jsou dítí zdurované v církvi. Některé z věcí, které zmiňoval, byly tak hloupé, tak vzdálené od pravé povahy Krista. Nemohu je ani opakovat. Přesto se všichni v kongregaci smáli a tleskali. Tento pastor převracel evangelium milosti na frivolnost. Lstivým překrucováním jeho významu ho srážel na zem a vyvracel jeho moc.

Možná si říkáš: odkud takoví bezbožní služebníci přicházejí? Jak se mohou vplížit do církve, aby překroutili Boží milost? Vyšoural je ďábel v nějakém odporném porno divadle a oblékl je za anděle svatla? Nebo jsou to ateisti, kteří se přestrojili za kazatele a blafují svým způsobem na kazatelně.

Ne, Pavel o takových lidech říká: „Nebo což poznáno býti může o Bohu, známé jest jim učiněno, Bůh zajisté zjevil jim“ (viz Římanům 1:19). Tito muži znají plný význam milosti. Přesto se nějak stali závislí na hříchu, kterého se nevzdali. A v tu chvíli začali zadržovat pravdu v nespravedlnosti. Museli si vymyslet falešnou milost, aby omluvili svou chlípnost. Tak teď kážou falešného Krista skrze převrácené pojetí milosti.

Většina čtenářů tohoto poselství není jako muži, které popisuje Juda. Juda říká o takových bezbožných služebnících: „Takéž podobně i tito, jako v hluboký sen pohroužení, tito zajisté poskvřelují, panstvím pak pohrdají a důstojnosti se rouhají“ (Juda 8). Já naopak věřím, že většina lidí, kteří čtou toto poselství, jsou lidé s Boží bázni, poslušní služebníci. Nejsou potřísněni špínou. Zlekli se chlípnosti a chodí v milosti, která vede ke svatosti.

Nicméně věřím, že někdy čtenáři možná zápasí s tím, co nazývám „upadání do chlípnosti.“ Tito křesťané se nevydali svému chťiči, ale příležitostně se stětavají s nějakým nečistým. Příklad toho vidíme ve zprávě, kterou dal do oběhu hotel specializující se na pořádání konferencí. Zpráva uvádí, že největší počet požadavků na lokální placené TV programy s pornografickými filmy byl během náboženských konferencí. Vlastně bylo na pokojích během církevních konferencí shlédnuto více filmů než během všech konferencí jiného druhu, které se tu pořádaly.

Zjistuji, že mnoho služebníků a křesťanských pracovníků je možná závislých na nějakém chťiči. Průzkumy mezi pastory ukázaly, že je to naprosto zdrcující pravda. Avšak věřím, že mnoho takových věřících je přemoženo příležitostným upadáním do chlípnosti. Po každém požitku cítí tito zápasící služebníci tíhu své viny a činí pokání. Navíc touží být vysvobozeni ze svého příležitostného pochybení.

Chci oslovit všechny takové křesťany právě teď: Satan si je vědom, že budeš křičet k Bohu pokaždé, když zhešíš. A ví, že vždy přijmeš Boží odpuštění. Takže, pokud dosud máš ve svém srdci míru Boží bázni, nemůže tě spoutat žádným chťičem nebo hříchem. Jak se potom nakonec nepřítel zmocní Božích lidí? Jak naverbuje ty, kdo poznali pravou milost, vyzbrojí je falešným evangeliem a pošle je do církve, aby se pokusil oklamat vyvolené?

Jediný způsob, jak tě ďábel může spoutat hříchem, je, že tě podfoukne lží. Krátce, musí tě přesvědčit, že jeho lež je opravdu pravda. A dává to nejčastěji přemlouváním křesťanů, kteří stále ještě mohou mít Boží pravdu, zatímco si dopávají hřích. Můžeš protestovat: „Jak by kdy mohl Satan přesvědčit upřímného křesťana, že je to v pořádku, když hřeší? Nikdy bych nemohl uvěřit, že Bůh přehlédne nebo promine můj hřích.“

Satan prodává své lži přesvědčováním křesťanů, že milost je prostě nikdy nekončící řeka odpuštění.

Šeptá nám: „Můžeš se neustále vracet ke svému hříchu, pokud se budeš stále vracet k oltáři. Nežekli Ježíš, že máme druhým odpouštět nejméně 490-krát? Jistě ti tvůj milující Spasitel odpustí mnohem víckrát než to. Pokud máš kající srdce a rmoutíš se pro svůj hřích, budeš v pořádku. Můžeš si dopřávat svého chťiče tisíckrát a On ti pokaždé bohatě odpustí.“

Tohle zní tak blízko pravdy. Jistě že Boží odpuštění je nekonečné pro ty, kdo k němu přicházejí s opravdu kajícím srdcem. Takže tohle tvrzení je opravdu 95% evangelia. Ale zbývajících 5% je čistý jed. A ten může nakonec zničit tvou duši. Satanova „přeti—procentní lež“ o milosti je démonický kvas, který ničí celý bochník.

Myslíš si: „To by se mi nikdy nemohlo stát“? Možná si myslíš: „Chodím do církve, kde zbožný pastor káže spolehlivé biblické slovo. Neznám žádné služebníky, kteří překrucují evangelium milosti na shovívavost. Kázání, která slyším, jsou o novozákonní milosti a Božím milosrdenství k těm, kdo se namáhají. Poznal jsem to, ačkoliv nemám ve svém těle žádnou moc, abych překonal hřích, Boží Duch mě zmocnil, abych byl poslušný Božímu slovu.“

Uchopil jsi neuvěřitelně osvobozující, život měnící pravdu. Přesto, kdyby Satan viděl, že příležitostně upadáš do chlípnosti, uvědomil by si, že máš zálibení v hříchu. Poznal by, že nechceš být skutečně svobodný. Navíc mu skrze svůj pokračující hřích otvíráš přístup do své mysli. A to je přesně ten způsob, jak ti vštípi svou lež. Vstříkne do tebe jediné smrtelné zkreslení pravdy, které zní nějak takhle:

„Není tahle pravda báječně osvobozující? Ty sám nemáš žádnou možnost odolat hříchu. Tak Bůh zaslubuje, že pošle Ducha svatého, aby pro tebe udělal to, co ty sám nedokážeš. Všechno, co musíš udělat, je pokračovat v truchlení a na tvých pochybeních nebude záležet. Duch svatý ví, kde zakročit a zmocnit tě. Určitě nemůžeš být souzen za hřích, který nezvládáš.“

Vidíš lež vloženou do tohoto evangelia milosti? Je to lež, že křesťané nemají žádnou osobní zodpovědnost za své hříchy. A vede k obviňování Boha za tvůj hřích. Řekneš: „Proč Duch svatý nepřišel, když jsem byl pokoušen? Čekal jsem na něho, aby mě zmocnil, ale nikdy se neukázal. Proto jsem podlehl. Není to moje chyba.“

Pravdou je, že pokud nechceš být svobodný od svého chťiče, vezmeš Boží dar milosti a budeš s ním utíkat přímo k hříchu. Ale Pavel vysvětluje podvod takového myšlení: „Což tedy říkáme? Snad zůstaneme v hříchu, aby se milost rozhojnila? Nikoli“ (Římanům 6:1–2).

Díky Bohu, Juda nám uvedl tři záruky proti svodům Satanových lží zaměřených na milost. Juda píše: „Ale vy, nejmilejší, vzdělávající se na té nejsvětější víře vaší, v Duchu svatém modléte se, ostříhejte se v lásce Boží, očekávající milosrdenství Pána našeho Jezukrista k věčnému životu“ (Juda 20–21). Všimni si v tomto verši tři věci:

1. Máme budovat svou víru. Jak? Pilným studiem Božího slova. Ale pravda nepřichází pouhým čtením Bible, ale slyšením — nebo činěním — toho, co čteme. Máme číst Boží slovo, přiložit k němu své srdce a přijmout jeho domluvu. To v nás vyprodukuje duchovní střízlivost. Potom bez ohledu na to, jaké poselství uslyšíme kázat, nepodlehne lehkomyšlným lžím jakéhokoliv člověka.

2. Máme se modlit v Duchu svatém. To znamená, že se nebudeme modlit jenom v církvi, ale uzavřeni sami s Ježíšem o samotě. Máme prosit Božího ducha, aby svým světlem ozářil naše srdce a přijmout jeho nápravu tak, abychom mohli získat milost pro každý nedostatek.

3. Nemáme se ničím znepokojovat a místo toho vyhlížet příchod našeho Pána. Jestliže budeme studovat Boží slovo a modlit se v Duchu svatém, nemůžeme dlat nic jiného než s očekáváním vyhlížet náhlé zjevení Ježíše. Budeme vědět, že tento svět není naším domovem, a budeme očekávat, že si pro nás náš Pán každou chvíli přijde.

Jestliže aplikuješ tyto tři záruky, potom porozumíš pravé milosti. A nebudeš sveden ke chlípnosti překrouceným poselstvím o milosti. Bůh nás ve své smlouvě ujistil: „A dám vám srdce nové, a ducha nového dám do vnitřností vašich ... a učiním, abyste v ustanoveních mých chodili, a soud mých ostříhali a činili je“ (Ezechiel 36:26–27). Bůh odpovísal, že do nás vloží svého Ducha, který nás zmocní, abychom poslechli všechno, co po nás Pán bude vyžadovat.

Přesto, Bůh k tomuto zaslíbení přidal podmínku. Řekl: „Já Hospodin mluvím a učiním. Takto praví Panovník Hospodin: Ještě toho hledati bude při mně dům Izraelský, abych je rozmnožil. Rozmnožím je lidmi jako stády“ (36:36–37).

Tady je to místo, kde vstupuje naše osobní zodpovědnost. Nemáme žít pasivně, vždy očekávající na Ducha svatého, aby se ukázal, kdykoliv jsme pokoušeni. Naší úlohou je neustále se dotazovat Pána, to znamená často se modlit. On nám říká: „Jestli chceš doopravdy moc k přemožení hříchu, pak mě v tom potěbuješ hledat. Jestliže ke mně přijdeš s celým svým srdcem, s opravdovou pílí, naplním ve tvém životě každé zaslíbení mé smlouvy.“

Každý z nás má v sobě schopnost se modlit, číst Boží slovo a očekávat brzký návrat Ježíše. Jestliže tyto věci děláme, Juda prohlašuje, že sklídíme užitky této modlitby: „Tomu pak, kterýž mocen jest zachovati vás bez úrazu a postaviti před obličejem slávy své bez úhony s veselím“ (Juda 24).

Copyright/Omezení šíření: Tento datový soubor/tato publikace je výhradním vlastnictvím World Challenge, Inc. Může být tištěn/a v plném znění pro osobní potřeby, pro šíření v rámci rodiny nebo mezi přáteli. Text nesmí být žádným způsobem měněn ani upravován a všechny kopie musí obsahovat toto prohlášení o copyrightu. Materiál nesmí být veřejně elektronicky přenášen ani zpřístupněn prostřednictvím FTP či webových stránek s výjimkou worldchallenge.org, davidwilkerson.org nebo tsculpitseries.org.

© 2001 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771